

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ النَّبِيُّاتُ وَلَوْلِكَ لَهْمُ

عَذَابٌ عَظِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا أَهْلِ بَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ ...

MUHARREM AYI VE KERBELÂ

Kardeşlerim!

Rabbimize sonsuz şükürler olsun ki hicri 1435. yıla girdik. Hicri takvimin ilk ayı olan Muharrem, Efendimiz (s.a.s)'in "hürmete şayan bir ay"¹ diye nitelediği, sayısız lütuf ve hikmetlerle dolu kutlu bir aydır. Muharrem, aynı zamanda hüznün ve ibret ayıdır; bizlere, yüreklerimizi sızlatan Kerbelâ'yı hatırlatır.

Kerbelâ; Efendimizin güzide torunları, Hz. Hasan'la beraber "cennet gençlerinin efendileri"² sözüyle yüceltiği, "Allah'ım, ben onları seviyorum, sen de onları sev!"³ diye dua ettiği, adını bizzat kendisinin koyduğu, Hz. Ali ve Hz. Fatıma'nın iki ciğerparesinden biri, müminlerin gözbebeği Hz. Hüseyin Efendimizin ve ehl-i beytten yetmişden fazla müminin şehit edildiği yerdir.

Değerli Kardeşlerim!

Yürekleri dağlayan bu acı, Resul-i Ekrem Efendimize, onun âline, ashabına ve ehl-i beyt-i Mustafâ'ya muhabbet besleyen her müminin öteden beri ortak hüznüdür. Nitekim Alvarlı Efe Hazretleri ümmetin bu hüznüne şu dizeleriyle tercüman olmuştur:

Bu gün mâh-ı Muharremdir, muhibb-i hânedân ağlar.

Bu gün eyyâm-ı mâtemdir, bugün âb-ı revân ağlar.

Hüseyin-i Kerbelâ'yı elvân eden gündür.

Bu gün Arş-ı muazzamda olan âli divân ağlar.

Aziz Mü'minler!

Hz. Hüseyin Efendimiz ve arkadaşları, bu acı hadisedeki asil duruşları ve haksızlıklar karşısındaki onurlu mücadeleleri ile sonsuza dek müminlerin gönüllerinde taht kurmuşlardır. Onlara bu zulmü reva görenler ise Müslümanların ortak vicdanında ebediyen mahkûm olmuşlardır.

Her şeyden önce Hz. Hüseyin'in, Resûlullah Efendimiz (s.a.s)'in izinde, soy, sop, aşiret, asalet, makam kaygısı gütmeksizin giriştiği ve canını feda ettiği mücadelesi hepimize örneklik teşkil etmelidir. Hiç kuşkusuz Hz. Hüseyin, Kerbelâ'da şehadetiyle zalimlere üstün gelmiştir.

Bugün Kerbelâ olayında Müslümanlar olarak hepimize düşen vazife onu doğru okumak ve doğru anlamaktır. Kerbelâ'yı anlamının yolu Hz. Hüseyin'i doğru anlamak ve Hüseyince yaşamaktır. Bugün bize düşen böylesi müessif bir hâdiseyi kin, nefret, ayrılık-gayrılığa değil; birlik-beraberlik, sevgi, saygı, muhabbet ve hoşgörüyü dönüştürmektir. Zira Kerbelâ üzerinden bir

ayrılık-gayrılık oluşturmak müminler topluluğuna asla yakışmaz.

Ancak üzülererek şahit oluyoruz ki son yıllarda yaşanan olaylar mezhebi, meşrebi ne olursa olsun İslam toplumunun Kerbelâ'yı, Hz. Hüseyin ve arkadaşlarını hala doğru okumadığını, doğru anlamadığını ortaya koyuyor. Onun içindir ki bugün etrafımızda nice Kerbelâlar yaşanıyor. Bağdat'tan, Şam'dan, Kahire'den, İslamabad'dan ateşler her gün yükseliyor. Sadece Irak'ta ayda ortalama bin insan can veriyor. Şam'da yüz binin üzerinde insan hayatını kaybetti. Milyonlarca insan yerinden, yurdundan, evinden barkından oldu. Çocuklar umutlarını, hayallerini, geleceklerini yitirdi.

Kardeşlerim!

Yeni Kerbelâların yaşanmaması için ortak bir dile ihtiyacımız var. Yüreklerimizi birleştirmeye, gönül kapılarımızı birbirimize açmaya ihtiyacımız var. İşte bu yüzden Muharrem, bizim için ortak bir hüznün mevsimi olduğu kadar adaleti, hikmeti, merhameti, kardeşliği, dostluğu hatırlatan ibret sofrası da olmalıdır. Muharremi Müslümanların, kardeşlik ve beraberlik şuurlarının güçlenmesi için fırsat bilmeliyiz. Geçmişin acılarını bize yeniden yaşatmak, gönüllerde kapanmaz yaralar açmak, ortak değerlerimizi ayrılığa, kin ve nefrete dönüştürmek isteyenlere tek yürek halinde gereken cevabı vermeliyiz. Böylece Yüce Rabbimizin, hutbemin başında okuduğum, "Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın..."⁴ emrine uygun hareket etmenin hazzını ve kazanımlarını hep birlikte müşahede ederiz.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hz. Hüseyin'in en büyük gayesi, kendisinden sonra yeni Kerbelalar yaşanmamasıdır. Onun, şehadetinden önce yaptığı şöyle bir dua vardır. Geliniz hep birlikte bu duaya bir kulak verelim.

"Yüce Rabbim! Eğer gökten yüce merhametinle bana güç ve kuvvet indirerek düşmanlarıma karşı zafer ihsan etmeyeceksen, benim şehadetimi Muhammed ümmetinin hayrına ve kurtuluşuna vesile kıl!

Allah'ım! Ben zulme, haksızlığa, dayatmaya karşı hak-hakikat adına yürüdüm. Gerekirse bu uğurda canımı vereyim. Rabbim! Eğer galip gelmeyeceksem, sırtım yere düşecekse, hak dava uğruna akan kanımı bir hayrın, Müslümanların silkinişinin ve güçlenmesinin sebebi kıl!"

Bu vesileyle Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'in torunu, cennet gençlerinin efendisi, şehitlerin serdarı, serçeşmesi, Hz. Hüseyin Efendimiz ve Kerbelâ şehitleri başta olmak üzere hak için, hakikat için, hürriyet için, adalet için, ahlâk, erdem ve fazilet için, izzet ve şeref için can veren bütün şehitlerimizi rahmet, minnet, şükran, saygı ve tazim ile yâd ediyorum.

¹ Müslim, Sıyâm, 203.

² İbn Mâce, Sunne, 11/4.

³ Tirmizî, Menâkıb, 31.

⁴ Âl-i İmrân, 3/105.